

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

Ι ΜΑΡΤΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ. 40

ΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 221

Μακαριώτατε, . . .

Ληφθεῖσα μετὰ τῆς προσηκούσης ἀνεγνώσθη προ-
σοχῆς ἢ ἀπὸ γ' λήγοντος μηνὸς ἐπιστολῆ τῆς Ὑμετέ-
ρας Μακαριότητος, ἐν ἣ ἀνακοινοῖ τὴν ὑπὸ τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος ληφθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ διατυπωθεῖσαν
πρότασιν καὶ παράκλησιν περὶ τοῦ ἡμερολογίου.

Ἡ ἀδελφὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος γινώσκει ἤδη
ἐξ ὧσων ἐν καιρῷ ἀπεστάλησαν αὐτῇ κατὰ τὴν ἀνα-
κοίνωσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πανορθοδόξου Συνε-
δρίου, ὅποσον ἢ καθ' ἡμᾶς Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίᾳ ἐμερίμνησεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς περὶ τῆς ὡς
οἶόν τε ταχείας διευθετήσεως τοῦ ζητήματος τοῦ ἐκ-
κλησιαστικοῦ ἡμερολογίου χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέ-
ροντος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Λαῶν, μετὰ
τὴν ὑπὸ πάντων σχεδὸν τῶν ὀρθοδόξων κρατῶν
παραδοχὴν ἐν ταῖς πολιτικαῖς καὶ κοινωνικαῖς
σχέσεσι τοῦ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς λοιποῖς πεπολιτισμέ-
νοις λαοῖς νέου ἡμερολογίου, καὶ πῶς διὰ τὴν ἐπι-
γούσαν ἀνάγκην συνήργησε μὲν ἐν τῷ Πανορθοδόξῳ
Συνεδρίῳ ὑπὲρ τῆς προσαρμογῆς καὶ τοῦ ἑορτολο-
γίου πρὸς τὸ ἀποδεκτὸν γενόμενον νέον ἡμερολόγιον,
ἀπεδέξατο δὲ καὶ ἐπελύρωσεν ὅσον γε ἀφεώρα εἰς αὐ-
τὴν διὰ τακτικῆς συνοδικῆς ἀποφάσεως τὴν γνώμην
καὶ πρότασιν τοῦ Συνεδρίου, ἐνήργησε δὲ ἐγκαίρως
καὶ ὅ,τι ἦν ἀνατεθειμένον αὐτῇ πρὸς ταχείαν ὑπὸ πα-
σῶν τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων
τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου καὶ δήλωσιν τῆς ἐπι-
σήμου γνώμης καὶ αὐτῶν διὰ τὴν ἐν συμφωνίᾳ ἀπο-
κοινοῦ καὶ σύγχρονον ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ἡμερολο-
γίου.

Δυστυχῶς ἢ ὀρισθεῖσα ἔναρξις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ
νέου ἡμερολογίου κατὰ τὴν α' Ὀκτωβρίου παρελ-
θόντος ἔτους ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων ἀνεπί-
τευκτος διὰ τὴν μὴ ἀποπεράτωσιν κατὰ τὸ μεταξὺ
διάστημα ἐν πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς Ἐκκλησίαις τῆς
σχετικῆς πρὸς τὸ ζήτημα διασκέψεως καὶ ἀποφάσεως

ἢ καὶ διὰ τὴν μὴ ὑπὸ πάντων ἀποδοχὴν τῶν ἀπο-
φάσεων τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου.

Ἐπειδὴ ὅμως, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς Ὑμετέ-
ρας Μακαριότητος σημειοῦται, τυγχάνει δὲ ἄλλως τε
καὶ εὐνόητον, ἢ ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι παράτασις τῆς νῦν
ἀνωμαλίας, τῆς χρήσεως δηλοῦν δύο ταυτοχρόνως
ἡμερολογίων παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις λαοῖς, ἐκτὸς τῶν
ἐν ταῖς κοινωνικαῖς σχέσεσιν ἀξανανομένων ὁσημέραι
δυσχερειῶν, πολλὴν ἀναμφιβόλως καὶ τὴν θρησκευ-
τικὴν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἕξημιαν συνεπάγεται
καὶ ἀπειλεῖ, ἢ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς
Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, σπουδαίως καὶ αὐ-
θις ἐπὶ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος διασκεψάμε-
νοι καὶ εἰς τὸ δυνατόν ἐν τῇ παρουσίᾳ τῶν πραγμά-
των καταστάσει ἀφορῶντες, πρῶτον μὲν ἔγνωμεν
ἀποδέξασθαι τὴν ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος εισηγουμένην γνώμην περὶ ἀποδοχῆς τό-
γε νῦν τῆς ἀναφερομένης μέσης λύσεως, ἥτοι τῆς
ἐφαρμογῆς τοῦ νέου διὰ πάσας τὰς ἀκινήτους ἑορτὰς
τοῦ ὀρθοδόξου ἑορτολογίου, πλην τοῦ Πάσχα καὶ
τῶν μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένων κινητῶν ἑορτῶν, μέχρι
τῆς ὀριστικῆς ἀπὸ κοινῆς γνώμης καὶ ἀποφάσεως
διευθετήσεως καὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Πασχαλίου,
εἶτα δὲ καὶ εἰς τὴν ταχίστην ἐκτέλεσιν διὰ τὴν ἐπι-
γούσαν ἤδη πολλαχοῦ ἀνάγκην συντελοῦντες, προή-
χθημεν ὀρίσαι καὶ προτεῖνομεν πρὸς ἀποδοχὴν ὡς
ἡμέραν κοινῆς ὑπὸ πασῶν τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν
ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου τὴν δεκάτην τοῦ
μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἀρχαμένου, ἀφ' ἑξῆς, εἰση-
γούμενοι, ὅπως αὕτη ἐν πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς ὀρθο-
δόξοις Ἐκκλησίαις λογισθῆ καὶ ὀνομασθῆ καὶ ἑορτα-
σθῆ ὡς κατὰ τὸν Μαρτίου τοῦ ἡμετέρου ἑορτολογίου, τῶν
μεταξὺ τῆς ι' καὶ κατὰ τὸν ἀκινήτων ἑορτῶν διὰ τὸ παρὸν
ἔτος ἑορταζομένων κατὰ τὰ ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τοῦ
Πανορθοδόξου Συνεδρίου ὑποδεικνύμενα.

Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα καὶ τῶν
μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένων κινητῶν ἑορτῶν, αὐταὶ μέ-
χρι τῆς ὀριστικῆς καὶ τοῦ σημείου τούτου διαρροθ-
μίσεως ἐνεκρίναμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα φυλάττωσι τό γε
νῦν τὴν κατὰ τὸ ἄχρι τοῦδε Πασχάλιον θέσιν αὐτῶν
ἐν τῷ ἑορτολογίῳ, ἀπλῶς ἀξανανομένων κατὰ 13 τῶν
ἡμερομηνιῶν κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον τῶν ὑπο-

λελογισμένων ημερῶν τοῦ ἑορτασμοῦ αὐτῶν καὶ σημειουμένων τοιουτοτρόπως καὶ τῶν κινητῶν ἑορτῶν κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον πρὸς προφυλακὴν ἀπὸ τῆς συγχύσεως.

Ταῦτα οὖν τὰ οὕτω ὑφ' ἡμῶν συνοδικῶς ἐξ ἀφορμῆς τῆς προτάσεως καὶ παρακλήσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἑλλάδος ἐγκριθέντα καὶ ἀποφασισθέντα γνωρίζοντες εἰς ἀπάντησιν διὰ τῆς παρούσης ἀδελφικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς καὶ πληροφοροῦντες, ὅτι ταῦτο χρόνως σχετικὴν ἀνακοίνωσιν ποιούμεθα καὶ πρὸς πάσας ἐν γένει τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας, παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ὅπως τὸ γ' ἐπ' Αὐτῇ ὡς οἶόν τε τάχιστα διὰ τηλεγραφήματος Αὐτῆς γνωρίσῃ ἡμῖν τὴν γνώμην καὶ τὴν τελειωτικὴν συναίνεσιν τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς ἀπὸ τῆς ἰ' τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ εἴ που νομίζει πρόσφορον ἐνεργήσῃ, ἵνα καὶ ὑπὸ ἄλλων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ὁμοία ἐξενεχθῇ ἀπόφασις καὶ ταχέως φθάσῃ πρὸς ἡμᾶς ἢ ἀναγκαῖα δῆλωσις τῆς συναινέσεως αὐτῶν.

Ἐπὶ τούτοις καὶ αὐθις ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι Αὐτῆν, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης ἀδελφικῆς.

ἁ.ω.κδ' Ἰανουαρίου κη'

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὄλωσ πρόθυμος
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Α. Ε. Π. Ἀριθ. 4004
18|31 Ἰανουαρίου 1924 (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Σερβικοῦ)
ἐν Βελιγραδίῳ.

Μακαριότατε λίαν ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ ἡμῶν Κύριε Κύριε Χρυσόστομε, Ἀρχιεπίσκοπε Ἑλλάδος.

Πληροφοροῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ὅτι ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῶν ἀρχιερέων τῆς Ἁγίας Σερβικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας κανονικῶς προεδρεύομεν, ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς τῆς 11)24 Δεκεμβρίου 1923 Α. Β. Ἀριθ. 135 ἔλαβε γνώσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πανορθόδοξου συνεδρίου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν πάντων τῶν ἐγγράφων καὶ ἐκθέσεων περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν λόγῳ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντος πανορθόδοξου συνεδρίου πρὸς μεταρρυθμίσιν τοῦ ἡμερολογίου, ἡ καθ' ἡμᾶς ἱερὰ τῶν ἀρχιερέων Σύνοδος κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου εἶναι λίαν λυσιτελεῖς καὶ ἀναποκρίνεται

εἰς τὰς ἐνεστῶσας ἀνάγκας τῆς τε ἡμετέρας καὶ πασῶν τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐν τῷ συνεδρίῳ ἐκείνῳ δὲν ἀντεπροσωπεύοντο ἅπασαι αἱ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι καὶ μετὰ τὸ ἄλλων οὐδὲ τὰ ἐν τῇ Ὀρθοδοξίᾳ λίαν σημαίνοντα ἀνατολικά Πατριαρχεῖα, τούτου δ' ἕνεκα τὸ συνέδριον ἐγνωμάτευσεν ἵνα αἱ Ἐκκλησίαι αὗται, αἱ μὴ ἀντιπροσωπευθεῖσαι, ὡς καὶ ὅσαι εἶχον ἀντιπροσώπους δηλώσωσι συμπληρωματικῶς ἐὰν ἀποδέχωνται καὶ κατὰ πόσον ἀποδέχονται τὴν περὶ μεταρρυθμίσεως ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου, ἢ καθ' ἡμᾶς ἱερὰ σύνοδος τῶν ἀρχιερέων ἀπεφάσισε:

«Ὡς πληροφόρησῃ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἡ ὀρθόδοξος Σερβικὴ Ἐκκλησία ἀποδέχεται τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ συνεδρίου, περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, ἐκφράζουσα συνάμα καὶ τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἢτοι ἡ μεταρρυθμίσις τοῦ ἡμερολογίου, πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ σπγχρόνως εἰς ὅλας τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, καὶ τοῦτο ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι».

Νομίζομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ὑποδείξωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι τὴν μεγίστην σπουδαιότητα, ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου, καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα δεδομένα τῆς ἐπιστήμης λελανθασμένου ὑπολογισμοῦ. Διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης ὄχι μόνον ἐπιτυγχάνεται ἀπολύτως συνταύτισις τοῦ νέου ἡμερολογίου μετὰ τοῦ ἀστρονομικοῦ τοιούτου (τούτου δ' ἕνεκα καὶ ἑτερόδοξοι διδασκαλῖαι, αἵτινες νῦν κάμνουν χρῆσιν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, θὰ ἀναγκασθοῦν σὺν τῷ χρόνῳ νὰ παραδεχθοῦν τὴν μεταρρυθμίσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως), ἀλλὰ προσέτι αὕτη θὰ ἔχη μεγίστην σπουδαιότητα καὶ διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ ἐν γένει τὴν παραγωγὴν χώρας ἐχοῦσης πληθυσμὸν συνιστάμενον ἐκ διαφόρων χριστιανικῶν διδασκαλιῶν, ὡς εἶναι ἡ ἡμετέρα χώρα.

Καὶ τούτου ἕνεκα τὸ Κράτος ἡμῶν ἐπὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1914 ἠναγκάσθη νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν ἐπίσημον χρῆσιν τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, τοῦ ὁποίου γίνεται χρῆσις ὄχι μόνον εἰς ὅλα τὰ κυβερνητικὰ γραφεῖα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ σχολεῖα καὶ εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ ἄλλα ἰδρύματα· οὕτω ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν πανταχοῦ, ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἐκυριάρχησε τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον. Εἶναι ἐπομένως παρ' ἡμῶν ἀπόλυτος ἀνάγκη, ἵνα καὶ ἡ Ἐκκλησία ἕνεκα τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον ἐφαρμώσῃ τὸ παρὰ τοῦ συνεδρίου Κωνσταντινουπόλεως μεταρρυθμισθὲν ἡμερολόγιον, ὅπερ

κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς καθ' ἡμᾶς συνόδου θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν παρ' ὅλων τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν συγχρόνως.

Ἐχοντες ὅθεν ὑπ' ὄψει τὴν ὠφέλειαν, ἣτις θὰ προέλθῃ καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Σερβικὴν ὀρθόδοξον, ὡς καὶ εἰς πάσας τὰς ἄλλας ἀδελφὰς Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ μεταρρυθμισθέντος ἡμερολογίου, ἔτι δὲ καὶ τὴν μεγάλην οἰκονομικὴν σημασίαν, ἣ ὁποία θὰ προκύψῃ διὰ τὸ ποιμνιον αὐτῶν, εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ πλέον ἡ παραδοχὴ τοῦ ἡμερολογίου τούτου.

Καίτοι ἐκάστη Ὄρθόδοξος Ἀυτοκέφαλος Ἐκκλησία δύναται νὰ εἰσαγάγῃ κεχωρισμένως τὴν μεταρρυθμιστὴν ταύτην ἄνευ φόβου ὅτι, οὕτω ποιούσα, δύναται νὰ προσκρούσῃ εἰς τὰ δόγματα καὶ τοὺς κανόνας τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, οὐδὲν ἦττον ἢ Ἁγία Ἐκκλησία τῆς Σερβίας ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἵνα ἡ μεταρρυθμιστὴς αὕτη εἰσαχθῇ κατόπιν κοινῆς ἀδελφικῆς συνεννόησεως εἰς ἀπάσας τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας συγχρόνως. Οὕτω ποιούσα ἡ Ἁγία ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδεικνύει, ὅτι ἐννοεῖ τὰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου τῆς καὶ ὅτι παρέχει αὐτῷ πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὰς παρούσας ἀνάγκας τοῦ βίου του. Ἐπι δὲ προσαυξάνει καὶ τὸ γόητρον αὐτῆς τόσον μεταξὺ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ποιμνίου, ὅσον καὶ μεταξὺ τῶν λοιπῶν χριστιανῶν καὶ ἀκόμη μεταξὺ καὶ τῶν μὴ χριστιανῶν, τῶν ὁποίων μέγας εἶναι ὁ ἀριθμὸς ἐν τῷ ἡμέτερῳ Κράτει.

Μὴ ἔχοντες πρὸς τὸ παρὸν ἐκτὸς τῆς ἀμοιβαίας ἀλληλογραφίας ἕτερα μέσα πρὸς συνεννόησιν, παρακαλοῦμεν τὴν ἡμετέραν Μακαριότητα ὅπως εὐαρεστουμένη φέρῃ εἰς γνῶσιν τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ὀρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ἣτις ἀνέθεσεν ἡμῖν νὰ σᾶς γνωστοποιήσωμεν τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ φέρετε εἰς γνῶσιν ἡμῶν τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου.

Συγχρόνως δὲ παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς νὰ μᾶς δηλώσητε τὴν γνώμην σας περὶ τοῦ πότε καὶ κατὰ ποῖον ἔτος θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσαχθῇ ἡ μεταβολὴ αὕτη τοῦ ἡμερολογίου.

Τῆς ἡμετέρας Μακαριότητος ἀφωσιωμένος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργός,

Ἀρχιεπίσκοπος Ἱπεκίου
Μητροπολίτης Βελιγραδίου καὶ Καρλοβασιίου
καὶ Πατριάρχης Σέρβος
(ὑπογ.) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1924

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Διεύθυνσις 2.

Τῆμα Α'.

Γραφεῖον β'.

Ἄριθ. Πρωτ. 16133

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος

Ἀπαντῶντες ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 430]3064 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4940 π. ἔ. ἐγγράφου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησι. Ταμείου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσωμεν, ὅτι δι' ἑμοιαιριθμοῦ σημερινῆς διαταγῆς πρὸς τὸν Οἶκον. Ἐφορον Λεβαδείας ἀνεκοινώσαμεν εἰς τοῦτον, ὅτι αἱ Ἱερὰι Μοναὶ ὡς ἀγγνωρισμένα ἢ θετὰ πρόσωπα κοινῆς ὠφελείας ἀπαλλάσσονται φόρου αὐτομ. ὑπερτιμῆματος κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἑδαφ. 1 τοῦ κώδικος τοῦ νόμου περὶ φορολογίας τῆς αὐτομ. ὑπερτιμῆσεως καὶ συνεπῶς δέον νὰ μὴ ἐπιδιώξῃ τὴν παρὰ τῆς ἐνδιαφερομένης Ἱ. Μονῆς Ὀσίου Λουκᾶ εἰσπραξίν τοιοῦτου φόρου.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ὁ τέως πρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Woodrow Wilson ἀπέθανε. Κατὰ τὰς τελευταίας του στιγμὰς ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ νεκρικοῦ του θαλάμου ἀπειρον πλήθος γονυπετῆς προσήχето. Διότι ὁ Wilson ὑπῆρξεν ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι ἀγαπῶνται ἅμα καὶ θαυμάζονται ὑπὸ τῶν λαῶν. Διότι, πρὸς τῷ Ἀμερικανικῷ λαῷ, ἠγάπησαν αὐτὸν καὶ ἐθαύμασαν οὐ μόνον οἱ λαοί, ὑπὲρ ὧν κατὰ τὸν τελευταῖον παγκόσμιον πόλεμον διέθηκε τὰς ἀνεξαντλήτους τῆς χώρας του δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ οἱ καθ' ὧν συνεπολέμησε μετὰ τῶν συμμάχων. Ἀγνὸς χριστιανὸς πρὸ παντός, ἐν μέσῳ παγκοσμίου σιωπηλῆς καταπλήξεως ἀνεκοίνου τὰ περίπυστα ἐκεῖνα 14 ἄρθρα τοῦ προγράμματος τῆς παγκοσμίου δικαιοσύνης, τὴν ὁποίαν ἐπόθησε νὰ ἴδῃ ἐγκαθισταμένην μεταξὺ τῶν ἐθνῶν μετὰ τὸν φρικωδέστερον τῶν πολέμων, καὶ πάντα τὰ τέως καταφρονούμενα καὶ πιεζόμενα μικρὰ ἔθνη ἀνεθάρρησαν, ὅτι ἀνατέλλει νέα ἐποχὴ δικαιοσύνης καὶ ἐλευθερίας. Πολλοὶ ἐξέλαβον αὐτὸν σκιαμαχοῦντα καὶ ἀπεκάλε-

σαν αὐτὸν ἰδεολόγον, εἰρωνικῶς· ἡ παμφηφία ὁμῶς σχεδὸν τοῦ κόσμου μόνον θαυμασμὸν ἠσθάνθη πρὸς τὸν μέγαν τῶν νεωτέρων χρόνων ἀπόστολον τοῦ δικαϊώματος τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἐλευθερίας διὰ πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἔθνη. Καὶ ὁ θαυμασμὸς οὗτος ἀποτελεῖ ἐν ἐπὶ πλέον τεκμήριον τῆς ἀσφαλούς ἐν τῇ ἀνθρωπότητι προόδου τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

§§ Ἄλλ' ἀπέθανε καὶ ὁ περίπυστος Δένις, ὁ «Ἐρρυθρὸς Τσάρος» τῆς συγχρόνου Ρωσίας. Κομμουνιστικῶν οὗτος ἰδεῶν τῶν ἄκρων φλογερὸς ἀπόστολος, συμπεκνωτῆς τεράστιος τῶν τυφλῶν καταστρεπτικῶν δυνάμεων, μετὰ καταπληξιάς τὸν κόσμον ψυχραΐμου ἀκαμψίας καὶ αὐτόχρομα κυνικῆς ἀναισθησίας ἀνέτρεψεν ἐκ θεμελίων τὴν μεγαλειτέρα τῶν αὐτοκρατοριῶν τοῦ κόσμου, διὰ τῆς φρίκης δέ, τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀποχαλινώσεως παντὸς ἐνστίκτου εἰς ποταμοὺς αἱμάτων πλεύσας, ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τοῦ ὀλοκληρωτικῶς ἀνατραπέυτος καθεστῶτος προσεπάθησε ν' ἀνεγείρῃ τὸ κομμουνιστικὸν οἰκοδόμημα. Ἡ φλόξ τῶν λόγων τοῦ νέου Σαβοναρόλλα τοῦ Μαρξισμοῦ ἠπλώθη ἀνὰ σύμπασαν τὴν Ρωσίαν καὶ ἐσώρευσε πανταχοῦ ἀναρίθμητα πτώματα. Ἄλλὰ πρὶν ν' ἀποθάνῃ ἔτι, ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐπέισθη, ὅτι ὁ κηρυχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἄκρος κομμουνισμὸς εἶνε καθαρὰ οὐτοπία. Τί θ' ἀπομείνῃ ἀπὸ τοῦ ἔργου του δὲν εἶνε τόσον δύσκολον νὰ προῖδῃ τις. Τοῦτο μόνον εὐχόμεθα: ὅπως οἱ κατὰ τὴν ἀναγγελίαν τοῦ θανάτου τοῦ «ἐρυθροῦ Τσάρου» ὀλολυγμοὶ καὶ οἱ ὑστερισμοί, ὧν θέατρον ἐγένετο ἡ Ρωσία ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἐμβροντήτων ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι ἀντιπροσώπων της, συνεδριαζόντων ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Μόσχας, εἶνε οἱ τελευταῖοι.

§§ Δὲν ὑπάρχει ἀνθρωπινώτερον, χριστιανικώτερον καὶ ὠραιότερον ἔργον ἐκείνου, τὸ ὅπολον ἐπιτελεῖ ὑπὲρ τῆς ὑγιείας τῶν βρεφῶν τὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα Περιθάλψεως, ὅρισαν καὶ ἔπαθλα διὰ τὰς μητέρας, ὧν τὰ βρέφη μαρτυροῦσι τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδελεχῆ μητρικὴν μέριμναν. Ἐλάβομεν ἄλλοτε ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ἀφορμὴν νὰ τονίσωμεν τὴν παρ' ἡμῖν τρομερὰν ὄντως θνησιμότητα τῶν βρεφῶν, ἀπειλοῦσαν αὐτὸ κυριολεκτικῶς τὸ μέλλον τῆς ἡμετέρας φυλῆς. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀναγνωσθείσης κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἀπονομῆς βραβείων εἰς τὰς μητρίδας, τὰς κατὰ τοὺς διδασχθέντας εἰς αὐτὰς ὑγιεινοὺς κανόνας περιποιηθείσας τὰ βρέφη των, μαυθάνομεν, ὅτι ἡ τῶν βρεφῶν τοῦ Ἰδρύματος θνησιμότης εἶνε πολὺ κατωτέρα τῆς θνησιμότητος τῶν βρεφῶν Ἀθηνῶν, καθ' ὅτι π. χ. ἐκ τῶν 2.105 βρεφῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ἀπεβίω-

σαν μόνον 7, καὶ τούτων δὲ τὰ 5 ἀνήκον εἰς πρόσφυγας κακῶς ἐν τοῖς προσφυγικαῖς συνοικισμοῖς διαιτωμένους. Ἴδου στάδιον κυριολεκτικῶς δημιουργικῆς φιλανθρωπίας διὰ τοὺς πλουσίους.

§§ Κατὰπληξιν ἐνεποίησεν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὁ προσφάτως διὰ νόμου ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ βυσσοδομηθεὶς ἀνθελληνικώτατος καὶ ἀντιχριστιανικώτατος ἐκ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἑορτολογίου ἐξοστρακισμὸς τῆς ἑορτῆς τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἐγίνοντο καθ' ἅπασαν τὴν πρὸ τῆς ἑορτῆς ἐβδομάδα ἐρμηνεῖς τῆς ὀργίλης δυσφορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ διδάσκαλοι δ' ἔτι ἐτηλεγράφουν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν θὰ κωλυσιεργήσουν, ἔστω καὶ παρὰ τὸν νόμον, μὴ μεταβαίνοντες εἰς τὰ σχολεῖα των. Εὐρέθησαν λοιπὸν Ἕλληνες, οἵτινες συνέλαβον τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ ἠδύναντο δι' αἰφνιδιασμὸν νὰ καταργήσωσι μίαν τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν γραμμάτων ἑορτῆν, τὴν μόνην σχολικὴν ἐπέτειον πανήγυριν, τὴν ὁποίαν καθ' ὅλην του τὴν μακρὰν ἱστορίαν ὁ Χριστιανικὸς Ἑλληνισμὸς ἐώρταζεν ἐν τοῖς ἀπανταχοῦ σχολείοις του, τιμῶν καὶ γεραίρων ἐν τῷ προσώπῳ τῶν τριῶν μεγάλων Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἰδανικὸν συνδυασμὸν τῆς ἑλληνικῆς ἅμα καὶ χριστιανικῆς σοφίας καὶ ἀρετῆς! Εὐτυχῶς ὁ νέος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας Ἰπουργὸς, μόλις ὡς ἐπληροφορήθη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου τὸ ἀνόητον μέτρον, αὐτὸς οὗτος σφόδρα ἐπὶ τῷ πράγματι ξενισθεὶς, ἔσπευσεν ἐγκαίρως, κατὰ τὰς ἐπιγούσας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου συστάσεις, νὰ ἀπολύσῃ τηλεγραφικὴν ἐγκύκλιον πρὸς πᾶσας τὰς σχολὰς τοῦ Κράτους νὰ ἑορτάσωσι τὴν κατ' ἐξοχὴν σχολικὴν ἑορτῆν. Ἄλλ' οἱ βυσσοδομοῦντες κατὰ τῶν ἱερωτέρων τοῦ ἔθνους παραδόσεων ὀφείλοσι νὰ διδασχθῶσιν, ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψῃ ὁ τῶν καλῶν πατρίων εὐλαβῶς ἐχόμενος Ἑλληνικὸς λαὸς τοιαύτην περιφρόνησιν πρὸς τὰ ἱερά τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς αὐτοῦ συνειδήσεως.

§§ Ὁ περιελειπὸς λοιπὸν Παπᾶ—Ἐφθῦμ καθήρεθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τοῦ Οἴκου. Πατριαρχεῖου, καὶ ἐπανήχθη οὕτω εἰς τὴν τάξιν τοῦ λαϊκοῦ Εὐθυμίου Καραχισαρίδου. Οὕτω τίθεται διὰ παντὸς τέρμα εἰς τὰς ἀσχημίας, ὧν ὑπὸ περιστάσεις ρευστὰς ἐγένετο πρόξενος ὁ ἀνάξιος πρεσβύτερος, ἡ δ' Ἐκκλησία ἀνακτᾷ τὸ κύρος αὐτῆς καὶ τὴν ἀσθεντίαν, ἅτινα πρὸς καιρὸν ὑπεχώρησαν ὑπὸ συνθήκας κρισίμους.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Μετὰ τὸ ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δημοσιευόμενον ἐπίσημον γράμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου περὶ τοῦ ἡμερολογίου, ὃ Μακ. Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ἐκτελών ἀπόφασιν αὐτῆς, ἀπήντησε τηλεγραφικῶς ὅτι Ἐκκλησία Ἑλλάδος δέχεται προσαρμογὴν ἑορτολογίου καὶ πολιτικοῦ ἡμερολογίου ἀπὸ 10ης προσεχοῦς Μαρτίου. Σχετικὸν τηλεγράφημα ἀπηύθυνε καὶ πρὸς τὸν Μακ. Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, προτείναντα τὴν σύγκλησιν Οἰκουμενικῆς Συνόδου διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἡμερολογίου, ὑποδείξας τὴν εἰς ταύτην Σύνοδον παραπομπὴν μόνου τοῦ Πασχάλιου, ὅπερ ἀφίνει ἀδικτον ἢ δοθεῖσα λύσις. Ὁ Μακ. Ἀλεξανδρείας ἐτηλεγράφησεν ἐκ νέου ἐπαναλαμβάνων τὴν πρότασιν, ὃ δὲ Μακ. Κύπρου ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν Μακ. Ἀθηνῶν τηλεγράφημα πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην περὶ συγκλήσεως τῆς Συνόδου ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν Πεντηκοστήν. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὑπέδειξε καταλλήλως ὅτι εἶναι πρόθυμος εἰς ἄμεσον προσωπικὴν συνάντησιν μετ' Ἀγιωτάτων Προέδρων Ἐκκλησιῶν ἕνεκα τοῦ ἐπιέγοντος τοῦ ζητήματος. Ἀλλὰ τέλος ἐλήφθη τηλεγράφημα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ἔχον δὲ ὡς ἐξῆς: «Συνοδικῆ ἀποφάσει ἐνεκρίθη σήμερον ὀριστικῶς προσαρμογὴ ἑορτολογίου καὶ πολιτικοῦ ἡμερολογίου ἀπὸ 10ης προσεχοῦς Μαρτίου». Ἀνάλογον τηλεγράφημα ἐστάλη καὶ πρὸς τοὺς Ἱεράρχας τῶν νέων χωρῶν τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

—Ἐπὶ ἐρωτήματος Ἱεράρχου, εἰ μὲτα ἐνέργειαν ἐκλογῆς ἐφημερίου ἐν χρευσύσῃ ἐνορία καὶ ὑποβολὴν κατ' ἀνακηρυχθέντος ὑποψηφίου καὶ ἐκλεγέντος ὑπὸ τῶν ἐνοριτῶν μηνύσεως ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων δύναται νὰ ἀναβάλῃ ἔκδοσιν ἀποφάσεως μέχρις ἀποπεραιώσεως ὑποθέσεως ἐν πολιτικοῖς δικαστηρίοις, ἐγνωρίσθη τούτῳ ὑπὸ τοῦ Μακ. Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅτι μόνον ἐξάντησιν τῶν πρὸς ἔκδοσιν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἀποφάσεως καὶ χειροτονίας παρεχομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ περὶ ἐνοριῶν νόμου προθεσμιῶν δύναται νὰ ποιησῆται, μηδεμίαν δὲ ἀναβολὴν, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἢ ἀπόφασιν τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου βραδύνῃ καὶ εἶναι διὰ τὸν τυχὸν ἐν τῷ μεταξὺ χειροτονηθέντα δυσμενῆς, οὗτος ἔσται δοσίλογος ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας.

—Προϋτάθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ διὰ Β. Α. ἀνασύστασις τῶν Ἱ. Μονῶν Χορο-

τσου, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας, ἀγ. Τριάδος, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος, ἢ σύστασις τῶν γυναικείων Ἱ. Μονῶν Ἀγ. Τριάδος Αἰγίνης, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καὶ Ἀγ. Πάντων, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γυθείου.

—Ἐχορηγήθη ἡμέτερος ἀδεια τῷ Σεβ. Θηβῶν καὶ 10ῆμερος τῷ Σεβ. Φθιώτιδος δι' Ἀθήνας.

—Διὰ Β. Α. τὸ ἐξωκλήσιον τῆς Παναγίας-Κλεισούρας, ἐπιλεγόμενον Ἱ. Μοιή, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καστορίας, ὑπήχθη εἰς τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

—Ὁ Παν. Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἠὺχαρίστησε δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Μακ. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τοῖς διαβιβασθεῖσιν αὐτῷ συγχαρητηρίοις ἐπὶ τῇ ἐορτῇ αὐτοῦ.

—Ἀπεστάλησαν πρὸς ἔγκρισιν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συμπληρωματικοὶ πίνακες τῶν ἐτησίων εἰσφορῶν τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Μεσσηνίας, Πατρῶν καὶ Φθιώτιδος ὑπὲρ συντηρήσεως τῶν οἰκείων Μητροπολ. Γραφείων.

—Διωρίσθη προσωρινὸς Σύμβουλος τῆς Ἱ. Μοιῆς Εὐαγγελισμοῦ—Χαλκίδος ὁ ἱερομ. Θεόφιλος Μπουστόπουλος ἀντὶ τοῦ Γαλακτιῶνος Σικιάνη, ἀπαλλαγέντος.

—Διωρίσθη κατὰ μετάπεμψιν Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μοιῆς Ἱερουσαλὴμ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θηβῶν ὁ Ἱερομόναχος Ὁσ. Λουκᾶ Νικόδημος Καστρίτης.

—Ἐξελέγη Σύμβουλος τῆς Ἱ. Μοιῆς Φανερωμένης—Κορινθίας ὁ ἱερομ. αὐτῆς Ἰωακείμ Γκούμας ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος τοιοῦτου Ἀγγέλου Κριεμπάρδη.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνεκάλεσε τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὰ Συμβούλια τῶν ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Μάρκου Τσακτάνη ἰδρυθεισῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανικῶν Ἐνώσεων τῶν Κυριῶν, τῶν Κρησίων καὶ τῶν Νέων καὶ συνεσκέφθη περὶ τῆς περαιτέρω πορείας αὐτῶν, παρακληθεὶς δὲ ἀπεφάσισε ν' ἀναλάβῃ τὴν τακτικὴν προεδρείαν αὐτῶν.

—Τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐπεσκέφθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Ἀμερικανὸς Ἐπίσκοπος Ἰωάννης Mc Cormick, ἀντιπρόσωπος τῶν Ἀμερικανικῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ὁ Ἀγγλὸς Πρεσβύτερος Ἀλέξανδρος Ramsay, Γενικὸς Διοργανωτῆς Γραμματεὺς διὰ τὴν Εὐρώπην τῆς παγκοσμίου ἐνώσεως πρὸς φιλίαν τῶν λαῶν διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἧς ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος τυγχάνει ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος. Ὁσαύτως τὴν Δευτέραν ἐπεσκέφθη αὐτὸν

ὁ ἐν Πειραιεὶ Πρόξενος Ἀγγλος κ. Fernie, ἀντιπρόσωπος καὶ διευθυντὴς τῶν ἐν Ἑλλάδι τμημάτων τῆς μεγάλης φιλανθρωπικῆς ὀργανώσεως πρὸς σωτηρίαν τῶν παιδῶν. Τὴν Τρίτην ὁ κ. Ramsay μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Α. Ἀλιβιζάτου, Κ. Δυοβουνιώτου καὶ Δ. Μπαλάνου, τῶν ἀποτελούντων τὸ ἑλληνικὸν ἔθνικὸν Συμβούλιον τῆς εἰρημένης ἐνώσεως, συνῆλθεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ εἰς συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ συνδισκέφθη ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων. Τὴν Παρασκευὴν ἐπεσκέφθη τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ διὰ μακρῶν συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ὁ γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀμερικανικῆς ἐνώσεως τῶν νέων κ. Μόττ.

—Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐν τῷ ναυδρίῳ τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου κατὰ τὴν τελουμένην ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου θείαν λειτουργίαν ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν φοιτητὴν Χρυσόστομον Τσίτερρον, ἀνεψιὸν τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου, συνεπεῖα κανονικῶν γραμμάτων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπακτίας καὶ Εὔρουτανίας κ. Ἀμβροσίου, εἰς οὗ τὴν ποιμαντικὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ὁ νεοχειροτόνητος.

—Ἐτιμωρήθη διὰ τριημέρου ἀργίας ὁ ἑφημέριος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (Βλασαροῦ) Ἀθηνῶν Δημήτριος Δεληπέτρος, διότι παρὰ τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δὲν ἐτέλει τὰ μνημόσυνα μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ὡς ἰδίαν ἱερὰν Ἀκολουθίαν κατὰ τὴν κεκανονισμένην διάταξιν.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Πέμπτης τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, εἶτα δὲ τῆς ἐπὶ τῶν φυλακῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς κρατουμένων καταρτισθείσης Ἐπιτροπείας ἐκ κληρικῶν.

—Τῇ παρελθούσῃ Πέμπῃ, κατὰ τὴν ὥραν τῶν λαϊκῶν διαλέξεων, ὁμίλησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Πανοσιολογ. Ἀρχμ. κ. Γερμανὸς Ρουμπάνης μετὰ θέμα: «ἡ χαρὰ τοῦ εὐσεβοῦς».

—Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.λ.π. Ὑπουργοῦ ἐγκρίνεται ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 16 π. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ναυπακτίας καταστάσεως ὀριστικῆς καὶ τελεσιδίκου, ἐπιβληθεῖσα εἰς τὸν ἑφημέριον Δάφνης Παλαιοχωρακίου Παναγιώτην Σκουζῆν ποινὴ ἑξαμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στέρησεως τῶν ἐφημεριακῶν δικαιωμάτων του.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀκαρνανίας κ. Κωνσταντῖνος ἀπέλυσε πρὸς τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ Ἐγκύκλιον, δι' ἧς παραγγέλλει ὅπως πάντες οἱ ἑφημέριοι, τὸ κατὰ δύναμιν, κηρύττωσι τὸν θεῖον λόγον, λαμβάνοντες συνεργοὺς καὶ ζηλωτὰς δημοδιδασκάλους καὶ καθηγητὰς, κατὰ τριμηνίαν δὲ ὑποβάλλωσι πίνακα τῶν γενομένων ὁμιλιῶν καὶ τῶν ἀναπτυχθέντων θεμάτων. Συνιστᾷ, ἐν τέλει νὰ τελῶνται κατὰ κανόνα τὰ μυστήρια τοῦ γάμου καὶ τοῦ βαπτίσματος ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ, ἰδιαίτερα δὲ νὰ καταβάλληται προσπάθεια πρὸς καταπολέμησιν τῶν διαφόρων προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν. Ἐπίσης παραγγέλλει τὴν μὴ ἀνάμειξιν τοῦ Κλήρου εἰς τὴν πολιτικὴν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

—Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου παρεκάλεσε τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. Ἀλέξανδρον ὅπως ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸν ἐκεῖ εὐρισκόμενον Μητροπολίτην Κοζάνης νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας, ὅπου νὰ ἀναμῆνῃ διαταγὰς τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου διεβιβάσθη καὶ δικαστικὴ κλήσις πρὸς τὸν Μητροπολίτην Χαλδεῖας κ. Βασίλειον, ὅπως ἐντὸς 41 ἡμερῶν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἴκου. Θρόνου πρὸς ἀπολογία, ὡς ὑπόλογος ἐπὶ παραβάσει τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ διαταράξει τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας.

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ Γενικὴ Διοίκησις Λαδοκανήσων, λαβοῦσα γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου περὶ μεταθέσεως τοῦ Μητροπολίτου κ. Ἀποστόλου ἐκ Ρόδου εἰς Βέρροϊαν καὶ τῆς διαιρέσεως τῆς ἐπαρχίας, καθὼς καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν δύο νέων Μητροπολιτῶν, ἐκάλεσε τὸν Γενικὸν Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον τῆς Μητροπόλεως Ρόδου καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀναγνωρίσῃ ἄλλον μητροπολίτην ἐκτὸς τοῦ Σεβ. κ. Ἀποστόλου. Ἡ Ἰταλικὴ Διοίκησις ἔδωκεν αὐστηρὰν ἐντολὴν ὅπως ἡ ἐπαρχία θεωρῆται, ὡς μέχρι τοῦδε, ἠνωμένη, κατέστησε δὲ προσωπικῶς ὑπεύθυνον τὸν Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον, ἐν ἣ περιπτώσει τὰ δικαστήρια τὰ μητροπολιτικὰ δὲν ἐργάζονται ἐν ὀνόματι τοῦ μητροπολίτου Ἀποστόλου καὶ δὲν μνημονεύηται τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐὰν μάλιστα θὰ ἀνεγνωρίζετο παρὰ τῶν ὑπευθύνων κύκλων ἡ διαίρεσις τῆς Ἐπαρχίας, ἤθελε θεωρηθῆ ἡ ἀναγνώρισις αὕτη ὡς ζήτημα δημοσίας τάξεως καὶ οἱ ὑπεύθυνοι θὰ παρεπέμποντο εἰς δίκην.

—Εἰδήσεις ἐκ Κων]πόλεως ἀναφέρουσιν, ὅτι ὁ ἐν

Μόσχα Πατριαρχικός Ἀντιπρόσωπος ἐγνώρισεν εἰς τὸ Οἴκουμ. Πατριαρχεῖον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Λένιν ἐξέφρασε δημοσίᾳ, διὰ τῆς ἐπισήμου Ἐφημερίδος, τὰ συλλυπητήριά του πρὸς τε τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποθανόντος.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. ἀντιπρόσωπος τοῦ καθαιρεθέντος παπᾶ Εὐθὺμ μεταβὰς παρὰ τῆ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμηνικῷ Πατριαρχῇ, ἐνεχείρισεν αὐτῷ ἔγγραφον αἵτησιν συγγνώμης ἀπὸ μέρους τοῦ καθαιρεθέντος. Ὁ Οἴκουμ. Πατριάρχης δὲν ἐδέχθη τὴν αἵτησιν ταύτην. Συνεπεία τούτου ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ παπᾶ Εὐθὺμ διεκοίνου, ὅτι ἐντὸς ὀλιγίστων ἡμερῶν θὰ γίνουσι ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τέρατα καὶ σημεῖα!

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου ἐκοινοποίησε δῆλωσιν, ἀναφερομένην εἰς τὸν ὁμόγλωσσον τύπον Κωνσταντινουπόλεως, ἐν τῷ ὁποίῳ, κατὰ τὴν δῆλωσιν, ἀναγράφονται οὐχὶ σκοπίμως πάντοτε εἰδήσεις καὶ ἐπιφέρονται ἀταλαιπώρως δυσμενεῖς κρίσεις ἀπὸ μέρους τῶν γραφόντων ἐπὶ ζητημάτων φύσεως δογματικῆς, κανονικῆς, ἐκκλησιαστικῆς καὶ θρησκευτικῆς. Ἀπεκδέχεται δὲ παρὰ τοῦ ὁμογλώσσου τύπου τῆς Κων]πόλεως τοιαύτην συμβολήν, ὥστε ἡ Ἐκκλησία νὰ εὐρίσκηται πάντοτε εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἐκδηλοῖ τὴν μητρικὴν αὐτῆς εὐαρέσκειαν.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κων]πόλεως, δι' ὑπομνηματος αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ὁ Μητροπολίτης Βελεγράδων, ὡς αὐτόχθων Ἀλβανός, συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀνακηρύξεως εἰς Αὐτοκέφαλον τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ συνιστᾷ ἐπιείκειαν ὑπὲρ τῶν Ἐπισκόπων Μεσιτουπόλεως καὶ Συνάδων καὶ τοῦ ἱερέως Φάν Νόλη.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καίτοι τὸ ζήτημα τῆς εἰσπράξεως φόρου ἐπαγγέλματος (τεμετοῦ) ἐθεωρεῖτο λήξαν ὑπὸ πνεῦμα εὐμενὲς ὑπὲρ τοῦ Κλήρου, ὅμως ἐπανῆλθε τοῦτο καὶ πάλιν καὶ μάλιστα ὑπὸ ἐντονωτέραν ὄψιν, διότι ζητεῖται καὶ πρόστιμον ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ κληρικοὶ ἐν γένει δὲν συνεμορφώθησαν ἄχρι τοῦδε πρὸς τὸν σχετικὸν Νόμον. Παρὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν κληρικῶν καθ' ὅλου ζητοῦνται καὶ ἄλλοι φόροι, ἤτοι ὁδοποιίας, στρατιωτικῶν μεταφορῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

— Κατὰ τὸν «Πάνταινον», τῆ 21 λήξαντος μηνὸς ἐπεσκέφθη τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας ἡ Ἀποστολή τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐπισκοπιανῆς

Ἐκκλησίας», ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἐν Εὐρώπῃ Ἐπισκόπου Ἀμερικανῶν Ἐπισκοπιανῶν Cormick καὶ τοῦ Γραμματέως παρὰ τῷ Ἐθνικῷ Συμβουλίῳ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας Emhart. Ἡ Ἀποστολή αὕτη, ἐκθέσασα προφορικῶς διὰ βραχέων τὸν σκοπὸν τοῦ ἑαυτῆς ταξιδίου καὶ ἀνταλλάξασα σχετικὰς τινὰς σκέψεις, ἀνεχώρησεν εἰς Λουξορ, ἀναβαλοῦσα εἰς δευτέραν ἐπίσκεψιν τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς. Θέματα πρὸς σύσκεψιν εἶναι τὰ ἀκόλουθα: α') τὸ περὶ χειροτονιῶν ἐν τῇ Ἐπισκοπιανῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ β') τὰ περὶ τῆς ἐνεστῶσης καταστάσεως τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κύπρου, ἡ ἐν Ἀμερικῇ Ἐπισκοπιανῇ Ἐκκλησία ἀνήγγειλε πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου, ὅτι ἀποστέλλει ἐκεῖσε τὸν Δόκτορα Ἐμχαρτ, ὅστις, ἐπισκεπτόμενος καὶ ἄλλας χώρας, θὰ μελετήσῃ τὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς διατελοῦσιν αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς. Ἡ Ἐπισκοπιανῇ Ἐκκλησία ἐλπίζει ἐν ἄλλοις, ὅτι διὰ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης θὰ προαχθῇ ἡ ἀμοιβαία συνεννόησις μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν καθὼς καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πρὸς ἀλλήλας ἐμπιστοσύνης.

NEA BIBLIA

Ἀδαμαντίου Ν. Διαμαντοπούλου καθηγητοῦ, Σίλβεστρος Συρόπουλος καὶ Ἀπομνημονεύματα αὐτοῦ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου. Κριτικὴ καὶ ἱστορικὴ μελέτη. (Ἀνατύπωσις «Νέας Σιών»), Ἐν Ἱεροσολύμοις τύποις Ἰ. Κοινῷ τοῦ Π. Τάφου, 1923.

Ὁ γνωστός ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς θεολογικῇ ἐπιστήμῃ εἰδικὸς ἐρευνητῆς τῶν κατὰ τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου διὰ τοῦ ἀξιολόγου ἔργου του ἰδίου περὶ τοῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς τὴν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐπιστημονικὴν πραγμασίαν, δι' ἧς ἐμπεριστατωμένως καὶ μετὰ πλήρους γνώσεως τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων συμπληροῖ μὲν τὰς μέχρι τοῦ νῦν γνωστὰς βιογραφικὰς περὶ τοῦ Συροπούλου εἰδήσεις, ἀποκαθιστᾷ δὲ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἀξιοπιστίαν τῶν ἀτελέστατα παρ' ἡμῖν ἐγνωσμένων «Ἀπομνημονευμάτων» αὐτοῦ διὰ τῆς κριτικῆς πρὸς τὰς ἄλλας πηγὰς ἀντιβολῆς. Τὸ ἔργον εἶναι συντεταγμένον μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιστημονικῆς νηφαλιότητος, προσάγει δὲ σημαντικῶς τὴν γνώσιν τῆς περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου ἀληθείας διὰ τῆς κατ' ἀξίαν ἐκτιμήσεως τοῦ ἔργου τοῦ Συροπούλου ὡς πηγῆς μιᾶς σπουδαιότητος σελίδος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἱστορίας.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Τατάρνης

Προκηρτῆται ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως τὰ ἑξῆς, ἦτοι :

1) Τέσσαρες τράγοι ἐκ τοῦ αἰγοποιμνίου τῆς Μονῆς, οἱ μὲν δύο ἡλικίας ἐτῶν τεσσάρων, οἱ δὲ ἕτεροι δύο ἡλικίας ἐτῶν τριῶν.

2) Δέκα ἄρρηνες ἀμνοὶ ἐκ τοῦ ἐκ προβάτων ποιμνίου τῆς Μονῆς.

3) Τεσσαράκοντα ὀκτάδες ἔρια ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποιμνίου ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως, ἧς δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν οἱ βουλόμενοι ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Κερασσίδῳ τὴν 16ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν, ἐνώπιον τοῦ Ἐφηροδίκου Ἀγγραίων καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, ἡ δὲ ἔγκρισις ἀπόκειται εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Τατάρνης τῇ 5 Φεβρουαρίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Φιλάρτος Καρακώστας
Στέφανος Παπαδημητρίου
Βησσαρίων Ζαρκοδούλας

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Τριάδος τῶν Μετεώρων

Προκηρτῆται ὅτι

Συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 243 ἐ. ἔ. διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλῆσ. Ταμείου, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ κατασκευὴ λαξευτῆς ὁδοῦ ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς ἄνω Ἱερᾶς Μονῆς ὑπὸ τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς σχετικῆς διακηρύξεως ἡμῶν, καὶ τῆς σχετικῆς μελέτης ἐγκειμένης ὑπὸ τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, κατατεθειμένων παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Καλαμπάκας κ. Σ. Παγώνη.

Τὸ ἔργον προϋπολογίσθη εἰς δραχ. 29.500. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Καλαμπάκῃ καὶ εἰς τὸν συνηθὲ τῶν δημοπρασιῶν τόπον ἐνώπιον ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ εἰρημένου συμβολαιογράφου τὴν 9ην, 16ην καὶ 23ην Μαρτίου 1924 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐκάστης ἡμέρας.

Ἐν Ἀγίᾳ Τριάδι τῇ 15 Φεβρουαρίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἰλαρίων Βασιλείου
Δαμιανὸς Κωνσταντ. Μοναχὸς

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαρνακώβης

Διακηρτῆται ὅτι

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 6159]4568 διαταγῆς τοῦ Γεν. Ἐκκλῆσ. Ταμείου ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἀνοικοδόμησις τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ καταστραφέντων ὀματιῶν καὶ ἡ ἐπισκευὴ τοῦ τρούλου τοῦ ναοῦ.

Τὸ ἔργον προϋπολογίσθη εἰς 130 χιλιάδας δραχμᾶς, αὐξηθειῶν τῶν ἀρχικῶν τιμῶν εἰς τὸ τριπλάσιον.

Τὰ διαγράμματα μετὰ προϋπολογισμοῦ καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἀπόκεινται παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Ποτιδανίας κ. Κ. Λουκοπούλῳ ἐν τῷ τέως Δήμῳ Εὐπαλίῳ τῆς Δωρίδος, ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν.

Ἡ δημοπρασία γνήσεται ἐν Εὐπαλίῳ τῇ 13 Ἀπριλίου ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10 π. μ. ἐν τῷ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ποτιδανίας.

Ἡ ἐγγύησις ὀρίζεται εἰς δραχ. 6.000 προκατατεθειμένη εἰς τι τῶν δημοσίων Ταμείων ἢ εἰς χεῖρας τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου.

Μειοδῶται εἰς δεκτοὶ οἱ ἔχοντες τὰ κατὰ τὸν νόμον καὶ Β. Διατάγματα προσόντα. Προσωρινὸν ὄριον ἐκπτώσεως ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὴν δημοπρασίαν δέκα (10 ο]ο) τοῖς ἑκατόν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας καίενται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνη ἢ μὴ αὐτὰ, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ προσκτάται ὁ τελευταῖος μειοδότης οὐδὲν δικαίωμα κατὰ τῆς Μονῆς.

Ὁ ἐργολάβος θέλει πληρωθῆ τὴν διαπύνην τοῦ κατασκευαστηρομένου ἔργου ὑπὸ τοῦ Μοναστ. Συμβουλίου Βαρνακώβης ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἔργων μηχανικοῦ, θετωρημένης ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου.

Τὰ κηρύκεια δικαίωματα, τὰ ἔξοδα συμβολαίου καὶ δὴ τούτου ἀντιγράφων, ἢ δημοσιεύσεις τῆς παρουσίας ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἐκκλησία» κλπ. ἐπιβαρύνουσι τὸν ἀνατεταχθέντα ἐργολάβον.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Βαρνακώβης τῇ 15 Φεβρουαρίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Γερμανὸς Κ. Κυριαζῆς Ἡγουμένος
Ἀμβρόσιος Βασιλακόπουλος
Ἰλαρίων Ἀλογοσκέμης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γοργοπηκίου

Διακηρτῆται ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως δύο ὑδρόμυλοι μετὰ ὑδροτριβῆς καὶ ἐνὸς ἀγροῦ ποτιστικοῦ τῆς Μονῆς Γοργοπηκίου κείμενα ἐν Κεφαλαρίῳ τῆς περιφερείας Ἀργους, ἐνεργηθεισομένης τῆς δημοπρασίας ἐν Ἀργεῖ τῇ 23ῃ Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου συμβολαιογράφου Ἰργους καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων κατατεθειμένους ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Κοινοβότητος Ἀργους καὶ τῆς Μονῆς Γοργοπηκίου.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Γοργοπηκίου τῇ 26 Φεβρουαρίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Νεόφυτος Παπαδημητρίου
Ἀνθίμος Ἀλεξόπουλος
Φιλήμων Γκρέτσος

«ΘΕΟΛΟΓΙΑ»

Εἶναι τὸ ἀριστον τῶν παρ' ἡμῖν θεολογικῶν περιοδικῶν. Ἐκδίδεται εἰς τριμηνιαία τεύχη προνοία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου. Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Γρηγορίου Παπαμιχαήλ. Συντάσσεται ὑπὸ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, διακεκριμένων θεολόγων καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων. Δημοσιεύει πραγματείας ἐπὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς Θεολογίας, τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἱστορίας. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκδίδεται τὸ πρῶτον τεύχος τοῦ δευτέρου τόμου. Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἔστω. δραχ. 50, ἔξωτ. φρ. 50. Ἄμερ. Δολλ. Β.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον :

Διευθύνσιν Περιοδικοῦ «Θεολογία»
Γραφεῖα Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀθῆναι.

Τύποις «Φοῖβικός» Σταδίου 38, Ἀθῆναι